

Техничка школа ГСП

Бр. 929

12.04. 2023 год.
БЕОГРАД, Радослава Грујића бр. 2

e-mail: skolagsp@gmail.com

www.tehnickaskolagsp@edu.rs

ТЕХНИЧКА ШКОЛА
ГСП

Радослава Грујића 2, Београд

тел: 011/2458 626, 2450 052

**ИНТЕРНИ ПОСТУПЦИ И
ПРОЦЕДУРЕ
ПОСТУПАЊА У
СИТУАЦИЈАМА НАСИЉА СА
ДЕФИНИСАНИМ
ОДГОВОРНОСТИМА**

САДРЖАЈ :

1. Садржај.....	2
2. Увод	3
3. Најчешћи облици насиља су условно свrstани на три нивоа.....	4
4. Нивои насиља.....	5
5. Кораци у интервенцији/ Поступци и процедуре у заштити деце од насиља.....	6
6. Први корак у заштити ученика од насиља.....	7
7. Други корак у заштити ученика од насиља.....	8
8. Трећи корак у заштити ученика од насиља.....	9
9. Четврти корак у заштити ученика од насиља.....	10
10. Пети корак у заштити ученика од насиља.....	11
11. Шести корак у заштити ученика од насиља.....	12
12. Кораци у примени посебног протокола у Техничкој школи ГСП.....	13
13. Документа релевантна за заштиту деце од насиља.....	14
14. Улоге и одговорности.....	15
15. Комуникација са медијима у вези са насиљем.....	17
16. Листа Закона и Подзаконских аката	18
17. Евиденција насиљног понашања.....	19
18. Образац за праћење /укључивање других институција за интервенције /превентиву	21
19. Чланови Тима за заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања	22

УВОД

Тим за заштиту ученика од насиља , злостављања и занемаривања на састанку Тима 06.04.2023. године разматрао је прописао Интерне поступке и процедуре поступања у ситуацијама насиља са јасно дефинисаним улогама и одговорностима свих, ради ефикасног реаговања у ситуацијама насиља , сходно одредбама Правилника о поступању у установи у одговору на насиље, злостављање и занемаривање (Службени Гласник РС бр.46/2019,104/2020.године) дел. бр. 929 од 12.04.2023. године.

Да би се у Техничкој школи ГСП (у даљем тексту Школа) сви осећали сигурно и безбедно, потребно је да се увек и благовремено реагује на све облике насиља.

Начин на који ће запослени реаговати на насиље зависи :

1. од учесника,
2. облика насиља,,
3. интензитета насиља,
4. учсталости насиља,
5. места дешавања,
6. од тога да ли постоји непосредно сазнање или само сумња да се насиље дешава.

Циљ интервенције је да се:

1. заустави насиље и злостављање,
2. да се обезбеди сигурност,
3. да се смањи ризик од понављања,
4. да се ублаже и отклоне последице.

Највећи број ситуација које се догоди у Школи између деце решавају запослени у самој Школи.

Компетенције запослених, познавање учесника и контекста насталих ситуација најчешће су довољни да обезбеде конструктивно разрешење ситуације.

Евенуално, тежи случајеви насиља, захтевају укључивање институција из других система.

За ефикасну интервенцију у оквиру Школе неопходно је успоставити унутрашњу заштитну мрежу.

То подразумева дефинисање улога и одговорности свих запослених и деце у установи у оквиру прописаних корака.

Школа ће уколико буде имала сазнања или сумњу о тежим облицима насиља, и да се насиље над дететом/учеником дешава ван школе (у породици или окружењу) или од стране одрасле особе, обавезно укључити друге институције (МУП, центар за социјални рад, здравствене службе).

Начини и облици сарадње ових система дефинисани су Општим протоколом за заштиту деце од насиља и Приручником за примену општег протокола.

Најчешћи облици насиља су условно сврстани на три нивоа.

Ситуације на првом нивоу, које се дешавају између деце/ученика, углавном решава самостално наставник/одељењски старешина;

Ситуације на другом нивоу наставник /одељењски старешина у сарадњи са Тимом у оквиру унутрашње мреже;

Ситуације на трећем нивоу : неопходно, поред Тима, и укључивање спољашње мреже, односно других институција.

За решавање свих облика насиља које чине одрасли над децом неопходно је укључивање Тима, директора установе и/или других надлежних институција.

Питања о којима треба размишљати када се насиље догоди:

1. Ко проверава да ли се насиље догодило?
2. Ко и на који начин прекида насиље?
3. Ко разговара са учесницима насиља?
4. Ко обавештава родитеље и разговара са њима?
5. Ко планира, спроводи и прати ефекте заштитних мера?
6. Ко и на који начин води евидентију?
7. Ко комуницира са другим службама и медијима?

Техничка школа ГСП
Радослава Грујића 2
Београд
дел.бр: 929 датум : 12.04.2023.године

Нивои насиља

Први ниво Ове облике насиља решава самостално /наставник /одељењски старешина у оквиру саветодавно-васпитног рада са децом – појединцима, групама и одељењем. Може користити и подршку вршњачког тима и вршњачких едукатора.				
Физичко насиље	Емоционално / психичко насиље	Социјално насиље	Сексуално насиље и злоупотреба	Насиље злоупотребом информационих технологија
ударање чврга, гурање, штипање, гребање, гађање, чупање, једање, саплитање, шутирање, прљање, уништавање ствари...	исмејавање, омаловажавање, оговарање, вређање, ругање, називање погрдним именима, псовање, етикетирање, имитирање, „прозивање“...	добраџивање, подсмејавање, игнорисање, искључивање из групе или фаворизовање на основу социјалног статуса, националности, верске припадности, насиљно дисциплиновање, ширење гласина...	добраџивање, псовање, ласцивни коментари, ширење прича, етикетирање, сексуално додиривање, гестикулациј	узнемирајуће „зивкање“, слање узнемирајућих порука СМС-ом, MMC-ом, путем веб-сајта...
Други ниво У решавању ових облика насиља, васпитач/наставник /одељењски старешина укључује Тим, то јест унутрашњу заштитну мрежу				
шамарање, ударање, гажење, цепање одела, „шутке“, затварање, плjuвање, отимање и уништавање имовине, измицање столице, чупање за уши и косу...	уцењивање, претње, неправедно кажњавање, забрана комуницирања, искључивање, одбацивање, манипулисање...	сплеткарење, игнорисање, неукупљавање, неприхватање манипулисање, експлоатација, национализам...	сексуално додиривање, показивање порнографског материјала, показивање интимних делова тела, свлачење...	огласи, клипови, блогови, злоупотреба форума и четовања, снимање камером појединача против њихове воље, снимање камером насиљних сцена, дистрибуирање снимака и слика..
Трећи ниво Ако ученици чине или трпе неки од следећих облика насиља обавезно је укључивање других институција, односно активирање спољашње заштитне мреже.				
туча, дављење, бацање, проузроковање опекотина, ускраћивање хране и сна, излагање ниским температурама, напад оружјем...	застрашивавање уцењивање, рекетирање, ограничавање кретања, навођење на коришћење психоактивних супстанци, укључивање у секте, занемаривање...	претње, изолација, одбацивање, терор групе над појединцем/ групом, дискриминација, организовање затворених група (кланова), национализам, расизам...	завођење од стране одраслих, подвођење, злоупотреба положаја, навођење, изнуђивање и принуда на сексуални чин, силовање, инcest...	снимање насиљних сцена, дистрибуирање снимака и слика, дечија порнографија...

Како ћемо поједине облике насиља решавати у конкретним ситуацијама, на ком нивоу, зависи и од следећих околности:

1. да ли насиље чини појединац или група, вршњак или неко старији;
2. да ли се насиљно понашање понавља;
3. које су могуће последице;
4. какве су компетенције наставника, одељењског старешине.

Уколико исто дете учстало испољава насиљно понашање, или је, са друге стране, често изложено насиљном понашању, у решавање проблема неопходно је укључити и Тим.

У процени је потребно уважити и лични доживљај детета које трпи насиље.

Исмејавање је чест начин понашања у вршњачкој комуникацији, али ако дете на које је усмерен овај облик понашања пати, онда треба и ову ситуацију решавати у сарадњи са Тимом. Некада гурање, ударање, шамарање, претње, уцењивање и сл. могу имати озбиљне последице и захтевају укључивање Тима, али и других надлежних институција (дом здравља, центар за социјални рад, полиција).

Кораци у интервенцији

Поступци и процедуре у заштити деце од насиља

1. **На насиље се реагује одмах и у циљу најбоље заштите детета.**
2. **И у најтежим ситуацијама насиља и у ситуацијама када постоји само сумња да се дешава насиље, не треба одлагати реаговање.**
3. **Потребно је зауставити насиље.**
4. **Обезбедити сигурност за сву децу.**
5. **Консултацијама на нивоу Школе и са другим надлежним службама даље решавати проблем.**

ПРВИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Сазнање о насиљу

Директно кад неко саопшти податак у вези са насиљем.

Индиректно када се на основу неких знакова посумња да постоји могућност да се насиље дешава.

Знакови :

- На физичком и физиолошком плану:** трагови различитих повреда, модрице, ожилјци, опекотине, посекотине, поцепана одећа, запуштен и неуредан изглед, поломљене односно поцелане ствари, проблеми са исхраном, болови у stomaku, главобоље, повраћање, преломи, проблеми са сном (несанице или претерано дugo спавање), нестанак ствари (мобилни телефон, одевни предмети, торбе, свеске, новац ...).
- На емоционалном плану:** плачљивост, повученост односно претерана активност, раздражљивост, појава неуобичајених и претераних страхова, агресивно и аутодеструктивно понашање, ћутљивост, неуобичајена причљивост, гледање «у празно», «ноћне море», конзумирање алкохола/наркотика, страх од самоће, страх од дружења са другим људима, ноћно мокрење, лагање, изражено грицкање ноктију, поремећај говора, сексуално понашање непримерено узрасту и др. - У школи/вртићу/дому: изненадни школски неуспех, појава неоправданих изостанака, одсуство концентрације, кашњења, избегавање обавеза, недоношење домаћих задатака, избегавање или неучествовање у разноврсним активностима, избегавање дружења са другом децом, одбијање уобичајених активности, неуобичајени начини играња (код млађе деце), избегавање физичког додира (трзање), велики страх од одраслих, изражен страх од повратка кући и др.

Неки наведени облици понашања, појединачно и у одређеној мери, могу бити природне или развојне реакције. Важно је обратити пажњу на екстреме, учсталост јављања, као и на комбинацију поједињих симптома.

**Поверење и разумевање, уз познавање процедуре,
кључни су предуслови за ефикасно реаговање.**

ДРУГИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Прекидање, заустављање насиља

Прекидање, заустављање насиља је обавеза свих који имају било какво сазнање или сумњу да се насиље догађа.

1. Сви Запослени су у обавези да зауставе насиље и обавесте надлежне у установи и то :

У школи на локацији Радослава Грујића 2

- A. дежурног наставника,
- B. одељенског старешину,
- C. помоћника директора,
- D. координатора практичне наставе, организатора рада ауто школе,
- E. стручног сарадника,
- F. директора школе.

У образовању ванредних ученика

- A. координатора образовања ванредних ученика,
- B. дежурног наставника,
- C. дежурног домара или помоћно особље.
- D. директора школе.

На издвојеним локацијама за одржавање практичне наставе

- A. предметни наставник,
- B. координатора практичне наставе,
- C. стручне сараднице,
- D. директора школе.

Начин на који ће се насиље прекинути и зауставити

Начин на који ће се насиље прекинути и зауставити зависи од конкретне ситуације (узраст, облик насиља, број укључених, место дешавања, могућност да се позове помоћ...).

Поједине ситуације **физичког насиља** захтевају хитно и истовремено реаговање, забрињавање учесника, обавештавање родитеља и неодложно укључивање релевантних институција (здравствена установа, полиција, центар за социјални рад);

Емоционално или социјално насиље такође треба зауставити што пре.

Детету које трпи насиље треба пружити разумевање, поверење и сигурност;

Ако постоји сумња на било који облик породичног насиља, наставник обавезно обавештава Тим, који даље предузима кораке уз консултације са центром за социјални рад.

ТРЕЋИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Смиривање ситуације

Подразумева:

- A. Обезбеђивање сигурности за дете/ученика,
- B. Разговор са учесницима и посматрачима.
- C. Потражити помоћ колега, стручне службе или Тима ако је потребно.
- D. Објаснити учесницима да је циљ да се сукоб реши и да ће обе стране имати прилику да испричају шта се догодило.
- E. Договорити се са учесницима да се саслушају без прекидања, да не вређају једни друге, да говоре искрено.

Разговор водити:

1. **Стрпљиво и пажљиво** саслушати учеснике, укључујући и посматраче.
2. **Пажњу усмерити** на конкретан поступак и понашање.
3. **Без суђења**, умањивања или преувеличавања сагледати ситуацију.
4. **Пажљиво слушати** шта дете/деца говоре, не само она која трпе и врше насиље, већ и она која су посматрачи.
5. **Не интерпретирати**, не мењајте, не тумачити!
6. **Користите речник** који деца користе када говоре о насиљу, злостављању и занемаривању.
7. **Не подразумевати**, не претпостављати, питати, а не тврдити.
8. **Проверити** да ли смо тачно, исправно, разумели шта дете говори.

- 9. Разговарати смиreno,** не реаговати шоком, неверицом.
- 10. Показати** да верујете у то што дете говори да бисте га охрабрили да вам исприча што више.
- 11. Не обећавати** да ће одмах бити све у реду, то није реално.
- 12. Речи** шта се планира шта ће се учинити.
- 13. Речи** да ће се урадити све оно што је заиста у нашој моћи да се помогне.
- 14. Не пребацивати** одговорност за реаговање на другог.

Свако је у обавези да у свом домену реагује.

Након разговора анализа ситуације кроз питања:

1. Да ли је реакција била правовремена и ефикасна?
2. Да ли су учесници умирени?
3. Да ли се осећају сигурно?
4. Да ли су свесни својих поступака?
5. Да ли су свесни последица?
6. Да ли је урађено све да се насиље не настави и не понови?
7. Ко је све обавештен?
8. Шта још може да се уради?
9. Да ли је случај евидентиран?

ЧЕТРВРТИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Консултације

Процене нивоа ризика - Тим процењује степен ризика и одлучује на који начин ће решавати случај, да ли ће га самостално решавати или ће укључити друге релевантне институције.

Подаци до којих се дође поверљиви су и могу се ставити на располагање само службеним лицима ангажованим у поступцима заштите деце од насиља.

Како би се избегле трајне последице и спречило понављање насиља, у процесу вођења консултација и предлагања мера заштите потребно је бринути о свим учесницима.

Начини реаговања подразумевају поступке који ће децу/ ученике заштитити од даљег насиља, ублажити последице, које се могу јавити на емоционалном и социјалном плану, и јачати капацитете деце да се заштите у евентуалним насиљним ситуацијама.

Рад са дететом/учеником који испољава насиљно понашање. Потребно је испитати узроке агресивности, пружити адекватну психосоцијалну помоћ у установи и, по потреби, упутити дете и у друге релевантне институције.

Активности Школе треба да буде усмерене и према деци која су индиректно укључена у насиље, тј. пасивним посматрачима.

Ову децу треба континуирано оснаживати да конструктивно реагују и траже помоћ, јер су они врло често у ситуацији да својим понашањем подржавају насиље (тако што не реагују или чак и навијају, мислећи да је у питању игра).

Ова велика група учесника може осетити кривицу уколико ситуација постане озбиљна или трагична, а то лако може прерasti у трауму. Због тога је неопходно анализирати ситуације насиља из емоционалног и моралног угла, омогућити конструктиван приступ, извући одређене лекције, вежбати позитивне реакције и облике понашања како би се спречила ескалација насиља и понављање сличних ситуација.

У неким ситуацијама, договор о заштитним мерама поодразумева укључивање и других институција и предузимање законских мера.

ПЕТИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Реализација договорених активности и мера заштите.

Одредите осећања

- a. тражити од ученика да једно другом кажу како су се тада осећали.
- b. проверити и поновити намере.
- c. тражити од деце да предложе једно другом шта могу да ураде, па да буду задовољни.
- d. питајти их да ли можете ви да предложите решење конфликта.
- e. Тек кад се добије знак одобрења, предлагати решење конфликта.
- f. Проверити са децом да ли су задовољни решењем – увек у решавању конфликта поставити питање: Да ли сте задовољни тиме?

ШЕСТИ КОРАК У ЗАШТИТИ ДЕЦЕ/УЧЕНИКА ОД НАСИЉА

Праћење ефеката предузетих мера

Потребно је пратити:

1. понашање детета које је трпело насиље (да ли се повлачи, да ли постаје агресивно, да ли тражи подршку и на који начин...)
2. понашање детета које се понашало насиљно (да ли наставља са нападима, да ли тражи друге жртве, да ли га група одбацује, да ли га група подржава...); · како реагују пасивни посматрачи (да ли се обраћају старијима за помоћ, да ли сви знају како да се повежу са унутрашњом заштитном мрежом и ко је њихова особа од поверења, да ли се препознаје страх, да ли сами предузимају неке акције и сл.);
3. шта се дешава у одељењу (да ли се издвајају нове групе, каква је атмосфера ...);
4. колико су родитељи сарадници у активностима на смањивању насиља;
5. како функционише Тим и унутрашња заштитна мрежа (где су слабе тачке и шта се може борити); ·
6. колико су друге институције (спољна заштитна мрежа) укључене и који су ефекти њиховог укључивања.
7. Реституција је надокнада учињене штете/повреде. Обе сукобљене стране треба да се договоре шта је прихватљива мера да се особа која јечинила насиље «искупи» .
8. Уколико се увиди да се ситуација насиља понавља, усложњава и постаје ризичнија и опаснија, неопходно је предвидети и друге додатне заштитне мере:
 - од дежурних, свих запослених, вршњачког тима захтевати појачану пажњу.
 - Укључити родитеље и школског полицајца.
 - Психолог треба да настави индивидуални рад са дететом, некад и са породицом у целини.
 - Резултат праћења треба да буде стално развијање и унапређивање превентивних активности и разноврсних модела интервенције. На основу анализе дефинишу се мере и активности за унапређивање рада свих учесника у овој области

КОРАЦИ ЗА ПРИМЕНУ ПОСЕБНОГ ПРОТОКОЛА У ТЕХНИЧКОЈ ШКОЛИ ГСП

У Техничкој школи ГСП активности превенције насиља спроводе се на следећи начин:

1. Формира је Тим за заштиту од насиља, следећи упутства из Приручника о његовој структури, обавезама и „надлежностима за сваку школску годину.
2. Анализа присуства насиља у школи (анкете, разговори са ученицима посматрање и праћење, анализа и упознавање свих чиниоца образовно васпитног рада са њима).
3. Надлежне службе установе (секретар, помоћници директора и директор) анализирају нормативе и документацију установе и сачињавају извештај о њиховој усклађености са захтевима Посебног протокола, уз предлог активности за усклађивање, ако је потребно, са динамиком на нивоу једне године.
4. Тим установе анализира ресурсе установе који могу допринети ефикасној превенцији насиља (садржаји у библиотеци установе, стручни материјали из личних библиотека и датотека наставног особља, приручници са разних обука, попис обука које су запослени похађали последњих година и стечена знања и вештине запослених у домену превенције и уопште рада на смањењу насиља, број запослених који активно користе знања и вештине стечена на обукама, предлог потребних обука како би се потојећи ресурси оснажили.
5. На основу резултата анализе насиља у школи и постојећих ресурса, Тим сачињава Програм заштите ученика од насиља, следећи упутства из Приручника,
6. Тим дефинише Програм Интервентних активности у складу са Нивоима ризика/ насиља из Протокола. Дефинише се и успоставља ланац одговорности за ситуације насиља, формира унутрашња заштитна мрежа, затим план праћења, евидентирања и документовања, као и план израде потребне документације и процедура примене заштитних мера.
7. Тим, уз подршку осталих чланова колектива, развија индикаторе за праћење Програма заштите од насиља и Интервентних мера ,
8. Тим предлаже који члан колектива ће бити одговоран за комуникацију са медијима и учествује у изради ефикасног програма сарадње са медијима.

Техничка школа ГСП

Радослава Грујића 2

Београд

дел.бр: 929 датум : 12.04.2023.године

9. Школа сачињава план сарадње са породицом, локалном заједницом и појединачним институцијама ради успостављања спољашње заштитне мреже и узајамне подршке и сарадње у случајевима када је она потребна.
10. Тим са колективом сачињава план за унапређење квалитета редовних активности установе, редовних и других облика рада са децом/младима и њиховим породицама, као и индикаторе за праћење континуираног унапређивања квалитета

ДОКУМЕНТА РЕЛЕВАНТНА ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ ОД НАСИЉА

1. КОНВЕНЦИЈА О ПРАВИМА ДЕТЕТА -Међународни документ
2. НАЦИОНАЛНИ ПЛАН АКЦИЈЕ ЗА ДЕЦУ -Стратешки документ Владе РС
3. ОПШТИ ПРОТОКОЛ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ ОД ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА -Документ који је усвојила Влада РС
4. ПОСЕБНИ ПРОТОКОЛ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ И УЧЕНИКА ОД НАСИЉА У ОБРАЗОВНО-ВАСПИТНИМ УСТАНОВАМА - Обавезујући документ Министарства просвете
5. ОКВИРНИ АКЦИОНИ ПЛАН ЗА ПРЕВЕНЦИЈУ НАСИЉА У ОБРАЗОВНО-ВАСПИТНИМ УСТАНОВАМА ПРИРУЧНИК ЗА ПРИМЕНУ ПОСЕБНОГ ПРОТОКОЛА -Додатни материјал за примену Посебног протокола и израду Програма установе за заштиту деце од насиља
6. ПРОГРАМ УСТАНОВЕ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ ОД НАСИЉА - Програм ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ ГСП

УЛОГЕ И ОДГОВОРНОСТИ

Ко шта ради када постоји сумња на насиље или се насиље дрогоди

ДЕЖУРНИ НАСТАВНИК

1. дежура у складу са распоредом;
2. уочава случај насиљног понашања,
3. покреће процес заштите детета (реагује одмах у случају насиљног понашања, користећи неку од стратегија);
4. пријављује случај насиља једном од наведених:
 - помоћнику директора,
 - координатору практичне наставе,
 - стручном сараднику ;
 - директору школе
5. обавештава одељењског старешину о случају;
6. евидентира случај;
7. сарађује са Тимом за заштиту деце од насиља.

ОДЕЉЕЊСКИ СТАРЕШИНА

1. уочава случајеве насиљног понашања и реагује одмах;
2. учествује у процесу заштите деце;
3. разговара са учесницима насиља;
4. информише родитеље и сарађује са њима;
5. по потреби, сарађује са Тимом за заштиту деце од насиља;
6. прати ефекте предузетих мера;
7. евидентира случај и води документацију;
8. по потреби, комуницира са релевантним установама.

НАСТАВНИК

1. уочава случајеве насиљног понашања и реагује одмах;
2. учествује у процесу заштите деце;
3. разговара са учесницима насиља;
4. информише одељенског старешину, стручног сарадника, директора школе.
5. по потреби, сарађује са Тимом за заштиту деце од насиља;

ТИМ, ПСИХОЛОГ, ПЕДАГОГ

1. уочава случајеве насиљног понашања;
2. покреће процес заштите детета, реагује одмах;
3. обавештава одељењског старешину и сарађује са њим;
4. по потреби, разговара са родитељима;
5. пружа помоћ и подршку деци/ученицима, наставницима;
6. разматра случај (2. и 3. ниво) и осмишљава мере заштите;
7. обавља консултације, предлаже заштитне мере, прати ефекте предизетих мера;
8. по потреби, сарађује са другим установама;
9. евидентира случај.

ПОМОЋНО-ТЕХНИЧКО ОСОБЉЕ

1. дежура по распореду рада;
2. прекида насиље;
3. уочава насиљног понашања;
4. пријављује случај насиља једном од наведених:
 - помоћнику директора,
 - координатору практичне наставе,
 - стручном сараднику ;
 - директору школе

УЧЕНИЦИ, ДЕЦА

1. уочавају случајеве насиљног понашања;
2. траже помоћ одраслих;
3. пријављују одељењском старешини;
4. за теже случајеве консултују чланове школског Тима;
5. учествујеу мерама заштите.

КОМУНИКАЦИЈА СА МЕДИЈИМА У ВЕЗИ СА НАСИЉЕМ ЈАВНОСТ, МЕДИЈИ И КРИЗА

1. Школу представља директор школе.
2. Јавност се информише следећим информацијама:
 - Да ли су ученици или запослени угрожени у одређеном кризном догађају.
 - Да ли Тим за заштиту ученика делује.
 - Основне чињенице о кризном догађају.
3. Остали запослени упућују представнике медија на директора као званичног представника за медије.
4. У случају кризног догађаја доставља се саопштење за медије у коме се наводе чињенице, име званичног представника за медије као и предлог за евентуалне интервјуе.
5. Оставити сталну практичну сарадњу са медијима.
6. Изузетну пању посветити изјавама које могу имати непријатан утицај на ученике или породицу погођену датом кризом, или несрећом.
7. Јасно и недвосмислено се изражавати и давати изјаве.
8. Школа одређује простор намењен медијима као штаб или место за извештавање изван територије на којој бораве ученици уз инсистирање да репортери поштују приватност и право ученика и особља на жалост.
9. Запослени и ученици нису у обавези да одговарају на питања из медија.
10. Никакве информације о ученику који је трпео насиље на дају се док породица не буде информисана и док не да своју сагласност о пружању информација.
11. Све информације које се дају медијима требало би да буду потврђене и проверене.
12. Медији и родитељи се обавештавају о посебним начинима рада који ступају на снагу како би се носили са кризом и нашли праву меру извештавања јавности.
13. Користе се сва средства комуникација да би се истакле чињенице, избегла дуплирања, контрадикторне информације и гласине.
14. Током трајања кризе успоставља се медијски центар са телефонима, компјутерима, факсом, таблама за информисање.
15. Током трајања кризе јавност ће добијати периодичне извештаје од овлашћење особе за контакт са медијима.

16. Сва саопштења су званична саопштења.
17. Одговара се само на питања која предсвник за медије добро познаје и за које је надлежан.
18. Ако нема довољан број и уколико су непроверене информације, медије информисати са том ситуацијом приликом контакта са медијома.
19. Време контакта са медијима до 15 минута.
20. Након разрешења кризне ситуације школа изражава захвалност свима који су помогли у кризном догађају.
21. Брига за безбедност свих чинилаца образовно васпитног рада, нарочито ученика је приоритет и посвећује јој се велика пажња .На питања медија треба одговорити тачно, не задржавајући се на непотребним и подацима поверљиве природе.

ЛИСТА ЗАКОНА И ПОДЗАКОНСКИХ АКАТА

1. Закон о основама система образовања и васпитања, www.mps.sr.gov.yu
2. Породични закон, www.minrzs.gov.rs
3. Закон о малолетничким учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, www.parlament.sr.gov.yu
4. Закон о кривичном поступку, www.parlament.sr.gov.yu
5. Закон о прекршајима, www.parlament.sr.gov.yu
6. Закон о здравственој заштити, www.zdravlje.sr.gov.yu
7. Закон о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, www.minrzs.gov.rs
8. Закон о полицији, www.parlament.sr.gov.yu
9. Упутство о поступању полицијских службеника према малолетним и млађим пунолетним лицима, www.mup.sr.gov.yu
10. Општи протокол за заштиту деце од злостављања и занемаривања, www.minrzs.gov.rs
11. Посебни протокол за заштиту деце од насиља у образовно-васпитним установама, www.mps.sr.gov.yu
12. Посебни протокол о поступању полицијских службеника у заштити малолетних лица од злостављања и занемаривања, www.mup.sr.gov.yu

Техничка школа ГСП
Радослава Грујића 2
Београд
дел.бр: 929 датум : 12.04.2023.године

ЕВИДЕНЦИЈА НАСИЛНОГ ПОНАШАЊА

Датум настанка насиљне ситуације _____ године.

Место: .

1. у дворишту установе;
2. у ходнику · у тоалету;
3. у ученици/соби ;
4. на путу до установе;

Време:

1. пре доласка у установу;
2. после доласка ;
3. на часу - 1, 2, 3, 4, 5, 6. ;
4. на одмору;
5. у току активности ;
6. у току слободног времена.

Начин откривања/уочавања:

1. личним увидом;
2. дојавом посматрача;
3. дојавом родитеља;
4. посредно(сандуче, телеф. пријава);
5. уочавањем знакова;
6. дојавом особе која је доживела насиље од _____.

Особа која врши насиље (подвуди)	Особа која трпи насиље подвуди)
Учесник : 1. М/Ж 2. група/разред	Учесник : 1. М/Ж 2. група/разред
Група: 1. хомогеног узраста 2. хетерогеног узраста 3. истополна 4. хетерополна	Група: 1. хомогеног узраста 2. хетерогеног узраста 3. истополна 4. хетерополна
Одрасли: 1. предметни наставник 2. одељењски старешина 3. дежурни наставник 4. техничко особље 5. административно особље 6. стручни сарадник 7. школски полицајац 8. директор родитељ (сопствени/туђи)	Одрасли: 1. предметни наставник 2. одељењски старешина 3. дежурни наставник 4. техничко особље 5. административно особље 6. стручни сарадник 7. школски полицајац 8. директор родитељ (сопствени/туђи) 9.

Техничка школа ГСП
Радослава Грујића 2
Београд
дел.бр: 929 датум : 12.04.2023.године

Насилна ситуација се:

1. дешава први пут
2. понавља више пута

Кратак опис насиљне ситуације:

Врста интервенције:

Предложене мере заштите и начини праћења спровођења предузетих мера:

Вредновање и процена ефикасности предузетих мера:

Датум пријаве насиљне ситуације:

Подносилац пријаве:

Техничка школа ГСП
Радослава Грујића 2
Београд
дел.бр: 929 датум : 12.04.2023.године

**ОБРАЗАЦЦ За ПРАЋЕЊЕ/УКЉУЧИВАЊЕ ДРУГИХ ИНСТИТУЦИЈА У
ИНТЕРВЕНЦИЈУ/ПРЕВЕНЦИЈУ**

Назив и адреса установе којој се обраћамо:	
Назив и адреса установе:	
Име и презиме одговорне особе/ директора:	
Адреса установе:	
телефон/мејл у установи	
Име и презиме координатора Тима за заштиту деце од насиља:	
телефон/мејл	
Име и презиме детета:	
узраст	
група/разред , одељење	
Име и презиме родитеља/старатеља	
Адреса становаша:	
телефон/мејл	
Разлоги због којих се обраћамо надлежној установи	
Кратак приказ/опис кључних догађаја	време/датуми када су се десили, ко су били учесници какве су последице
Предузете мере у установи:	
Датум	Потпис директора

Чланови Тима за заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања

Координатор Тима :	Татјана Маџановић	
Стручни сарадник психолог :	Властимир Стаменковић	
Стручни сарадник педагог:	Сања Станић	
Наставник/ стручни сарадник библиотекар:	Јела Станојевић	064/8981123
Директор школе :	Гордана Крсмановић	
Надлежна полицијска станица :	Марија Вучинић	064/5939905
Надлежан дом здравља	Врачар ; ул.Радослава Грујића 14 Београд	011/3440643
	Врачар; ул.Бојанска 16 Београд	011/3402522
Центар за социјални рад	Врачар Ул.Саве Текелије 10 Београд	011/2452968
	Палилула Цвијићева 110 Београд	011/2753756
	Други надлежни центри	

Тим за заштиту од насиља
злостављања и занемаривања
Координатор Тима

Макијана Маџановић

Татјана Маџановић